

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569

คำนำ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ได้ดำเนินงานโดยยึดแนวปฏิบัติตามมหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีวิสัยทัศน์ “เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีความเป็นเลิศทางการเกษตรในระดับ นานาชาติ” ด้วยการดำเนินพันธกิจทั้งด้านการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และ บริหารจัดการให้บรรลุเป้าหมาย มุ่งที่จะผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในวิชาการและวิชาชีพ

คณะฯ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารความเสี่ยง และเพื่อให้มีการบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) จึงได้ดำเนินการตามมหาวิทยาลัย ซึ่งยึดกรอบบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO หรือ COSO-ERM Framework มาพัฒนาปรับปรุงใช้ในการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับบริบทของคณะ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารความเสี่ยงภายใต้หลักธรรมาภิบาล ซึ่งจะช่วยให้คณะบรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนดไว้ พร้อมกับส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดขึ้นทั่วทั้งองค์กร ซึ่งการบริหารความเสี่ยงจะเกิดประโยชน์สูงสุดเมื่อทุกส่วนงานภายในคณะมีความเข้าใจตรงกัน สามารถปฏิบัติตามแนวทางและขั้นตอนที่ เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ 1 บทนำ

1. ข้อมูลพื้นฐานของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ
/โครงสร้างการบริหารความเสี่ยงระดับส่วนงาน 3
2. เป้าหมายแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ส่วนงาน ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 5
3. วัตถุประสงค์การบริหารจัดการความเสี่ยง มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ขอบเขต/แนวทางการดำเนินงานบริหารจัดการความเสี่ยง
ระดับส่วนงาน (1- 4 ประเภทความเสี่ยง) 6
4. ขั้นตอนกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง 7

ส่วนที่ 2 แผนบริหารจัดการความเสี่ยง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569

- 1) การวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยง 4 ประเภทความเสี่ยง 11
(ขั้นตอนและกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง 8 ขั้นตอน)
- 2) แผนบริหารจัดการความเสี่ยง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ 27
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569

ส่วนที่ 3 ภาคผนวก

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการความเสี่ยง 30

บทสรุปผู้บริหาร

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ดำเนินงานตามแนวทางของมหาวิทยาลัยในการบริหารความเสี่ยง เป็นองค์ประกอบของการกำกับดูแลกิจการที่ดีภายใต้หลักธรรมาภิบาล สนับสนุนให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายแล้ว ยังเป็นการเพิ่มมูลค่าความน่าเชื่อถือ และความเชื่อมั่นในการดูแลและปกป้องทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย รวมถึงการปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบ และข้อบังคับต่าง ๆ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของระบบงานอันจะนำไปสู่ความยั่งยืนของมหาวิทยาลัยกฎหมาย ระเบียบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยยึดหลักพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 มาตรา 79 โดยกำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการบริหารความเสี่ยง หลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2562 แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่อง หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร กระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง (กุมภาพันธ์ 2564) พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 มาตรา 21 ส่วนที่ 6 หลักธรรมาภิบาล และข้อบังคับธรรมาภิบาลมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2563

นอกจากนี้ยังได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์ของคณะและมหาวิทยาลัยเพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรที่มีความมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้มีการเฝ้าระวัง ป้องกัน และบริหารจัดการ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิด และลดความรุนแรงของผลกระทบ ปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ อันนำไปสู่ความสูญเสีย ความล้มเหลว และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวิสัยทัศน์และพันธกิจของมหาวิทยาลัย และเพื่อให้มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล อย่างเป็นระบบ ซึ่งยึดกรอบบริหารความเสี่ยงตามแนวทางของ COSO หรือ COSO-ERM Framework มาพัฒนาปรับปรุงใช้ในการบริหารจัดการที่เหมาะสมกับบริบทของคณะ

นโยบายบริหารจัดการความเสี่ยง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

การบริหารจัดการความเสี่ยง ถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารองค์กรอย่างมีธรรมาภิบาล โดยปัจจัยหลักของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ประสบความสำเร็จ เกิดจากความมุ่งมั่นของหัวหน้าหน่วยงานและผู้กำกับดูแลมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารจัดการความเสี่ยง จึงได้กำหนดนโยบายให้หน่วยงานทั้งระดับมหาวิทยาลัย ระดับส่วนงาน/หน่วยงาน ได้แก่ คณะ/วิทยาลัย/สำนัก/หน่วยงานวิสาหกิจ หรือเรียกอย่างอื่นอย่างใดที่เทียบเท่ามีการบริหารจัดการความเสี่ยง รวมถึงให้ทุกหน่วยงานตระหนัก มีความรู้ ความเข้าใจ รับทราบเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยง และใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร โดยคำนึงถึงการบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายขององค์กร ตามแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยที่ผ่านความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยให้ประสบผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดและเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตลอดจนการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการกำกับดูแลที่ดี สร้างความคุ้มค่า รวมถึงเพิ่มคุณค่าให้แก่มหาวิทยาลัย และเป็นการส่งเสริมให้องค์กรมีระบบบริหารจัดการที่ดี (Good Governance) โดยใช้กรอบบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการตามแนวทางของ COSO หรือ COSO-ERM Framework จึงกำหนดนโยบายบริหารจัดการความเสี่ยง ดังนี้

1. ให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร โดยมีการจัดการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดย เป็นไปตามแนวปฏิบัติที่ดีและเป็นสากล ครอบคลุมพันธกิจทุกด้าน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่องค์กร
2. ให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัย รวมทั้งผู้บริหารทุกระดับและบุคลากรทุกคนตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการเหตุการณ์ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อ การบรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย และ ส่วนงานทั้งที่เป็นความเสี่ยงและโอกาส โดยบริหารจัดการให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
3. ให้มีการกำหนดกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วทั้งองค์กร
4. ให้มีการติดตาม ประเมินผล การทบทวนเหตุการณ์ความเสี่ยงให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทั้งภายใน และ ภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลง และปรับปรุงการบริหารความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับเป้าหมาย และบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป
5. ให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ
6. ให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน จนเกิดเป็นวัฒนธรรมองค์กรและ เป็น ส่วนหนึ่งของการทำงานปกติของมหาวิทยาลัย

ประกาศ ณ วันที่ 22 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2567

ส่วนที่ 1 บทนำ

1. ข้อมูลพื้นฐานของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อมเริ่มมีวิวัฒนาการจากการก่อตั้งเป็นภาควิชาตกแต่งบริเวณและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในปี พ.ศ. 2521 หลังจากนั้นได้เปลี่ยนชื่อเป็นภาควิชาภูมิทัศน์และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สังกัดคณะผลิตกรรมการเกษตร ในปี พ.ศ. 2527 และต่อมาได้รับการยกฐานะเป็นคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2549 ตามมติที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 2/2547 เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2547 เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศการพัฒนานักศึกษาระดับอุดมศึกษาตามความต้องการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาทางด้านสถาปัตยกรรมและสาขาทางด้านการออกแบบสิ่งแวดล้อมให้มีมาตรฐานทางด้านวิชาการและวิชาชีพมาตรฐานจากสภาสถาปนิกแห่งประเทศไทย

คณะฯ มีภารกิจหลักทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การจัดการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีการจัดการศึกษา จำนวน 5 หลักสูตร

ระดับการศึกษา	แนวทางการจัดการศึกษา
ระดับปริญญาตรีมีจำนวน 3 หลักสูตร	
หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีภูมิทัศน์ (4ปี และ 2 ปีเทียบเข้าเรียน)	จัดการเรียนการสอนโดยการสอนบรรยาย และฝึกปฏิบัติการจากสถานการณ์จริงผ่านการปฏิบัติ เช่น มีการปฏิบัติในชั้นเรียน และศึกษา จากสถานที่ปฏิบัติงานจริง
หลักสูตรภูมิสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม	
หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาสถาปัตยกรรม	
ระดับบัณฑิตศึกษามีจำนวน 2 หลักสูตร	
หลักสูตรการวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิตสาขาวิชาการวางแผนเมืองและสภาพแวดล้อม	จัดการเรียนการสอนโดยการบรรยาย และการเรียนรู้จากสถานการณ์จริงผ่านการปฏิบัติ เช่น มีการปฏิบัติในชั้นเรียน และศึกษาจากสถานที่ปฏิบัติงานจริง การฝึกทักษะด้านการวิจัย การทำสัมมนากลุ่มย่อยการทำวิจัย และเผยแพร่ในวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ
หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบเพื่อความยั่งยืน	

วิสัยทัศน์: ผู้นำด้านการออกแบบที่ดีในระดับสากล

พันธกิจ:

1. มุ่งพัฒนาวิชาการและวิชาชีพ (Research & Design)
2. มุ่งพัฒนางานตามกรอบพันธกิจหลัก และงานยุทธศาสตร์ (MOC & SPO)
3. มุ่งพัฒนาหลักสูตรในระบบ และหลักสูตรทางเลือก (Education & Learning)
4. เสริมสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ (Learning Space)
5. สร้างคลังความรู้ทางวิชาการ และวิชาชีพ ด้านการออกแบบสิ่งแวดล้อม (Knowledge Tank)

- Information
- +
- Management
- Associational Group
- Generation
- Eco University

- - ทบทวนโครงการและกิจกรรมเพื่อสืบสาน
ส่งเสริมอัตลักษณ์คณะอย่างยั่งยืน
- - การสร้างเครือข่ายความร่วมมือสมาคม ในระดับ
วิชาการ วิชาชีพ ตลอดจนศิษย์เก่าในระดับภาคและ
ภูมิภาค
- - สร้างหลักสูตร องค์ความรู้ใหม่ ๆ และไอเดีย
ใหม่ ๆ ของการศึกษาเรียนรู้ อย่างบูรณาการข้าม
สาขา/ คณะ/ มหาวิทยาลัย
- เสริมสร้างการบูรณาการพันธกิจทุกด้าน เพื่อ
นำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

ลักษณะโดยรวมของบุคลากรและวุฒิการศึกษา (ณ วันที่ 30 กันยายน 2568)

วุฒิการศึกษา	สายผู้สอน	สายสนับสนุน	ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	-	2	ตำแหน่งทางวิชาการสายผู้สอน: (33 คน) ศ./รศ./ผศ./อ. = 0/3/18/12 คิดเป็นร้อยละ = 0/9.09/54.55/36.36
ปริญญาตรี	-	5	
ปริญญาโท	18	8	
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	15	-	ตำแหน่งความก้าวหน้าของสายสนับสนุน (15 คน) เชี่ยวชาญ = 0 จำนวนการพิเศษ = 0 ชำนาญการ = 2 จำนวนงานพิเศษ = 0 ชำนาญงาน = 0
รวม	33	15	
อายุคนเฉลี่ย	47.48	46.40	
อายุงานเฉลี่ย	15.94	15.20	

3. วัตถุประสงค์การบริหารจัดการความเสี่ยง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ สิ่งแวดล้อม

คณะฯ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของคณะ ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้คณะฯ เป็นองค์กรที่มีความมั่นคงและยั่งยืน
2. เพื่อให้มีการเฝ้าระวัง ป้องกัน และบริหารจัดการ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิด และลดความรุนแรงของผลกระทบ ปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ อันนำไปสู่ความสูญเสีย ความล้มเหลว และเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวิสัยทัศน์และพันธกิจของคณะ
3. เพื่อให้มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล อย่างเป็นระบบ

4. ขอบเขต/แนวทางการดำเนินงานบริหารจัดการความเสี่ยง ระดับคณะ (1- 4 ประเภทความเสี่ยง) ประเภทของความเสี่ยงแบ่งเป็น 4 ประเภทดังนี้

ประเภทความเสี่ยง

1. ความเสี่ยงด้าน นโยบายและ กลยุทธ์ (Strategic Risk)

ภาวะการแข่งขัน , ทรัพยากรและ สภาพแวดล้อมอันส่งผลกระทบต่อวัตถุประสงค์ หรือทิศทางเป้าหมายองค์กร

- เป็นความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อวิสัยทัศน์ เป้าหมายทางยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ส่วนงาน หรือหน่วยงาน ทำให้ไม่บรรลุผลสำเร็จตามที่มุ่งหวัง
- เป็นความเสี่ยงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์เหตุการณ์ภายนอก
- เป็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์คลาดเคลื่อนล่าช้าหรือนำการตัดสินใจนั้นมาใช้อย่างไม่ถูกต้อง

2. ความเสี่ยงทางด้าน การเงิน (Financial Risk)

3. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน

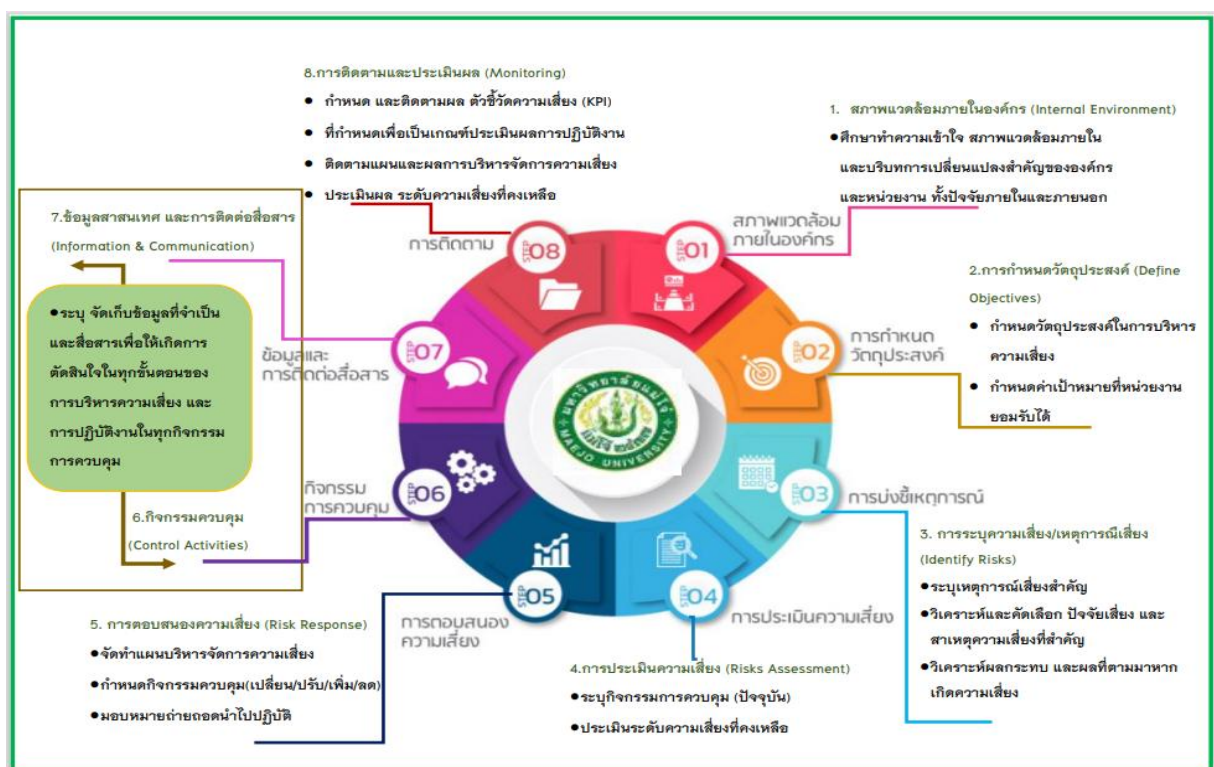
4. ความเสี่ยงด้านการ ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ (Compliance Risk)

ขั้นตอนกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

คณะฯ ได้ใช้กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยวิเคราะห์ปัจจัยเสี่ยงที่กระทบกับ เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicator : KPI) ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์ จากนั้นก็พิจารณาปัจจัยเสี่ยงขององค์กรและหน่วยงาน/ส่วนงานที่มีส่วนในการรับผิดชอบต่อเป้าหมายและตัวชี้วัดแต่ละด้าน ต่าง ๆ ซึ่งการประเมินความเสี่ยงให้สามารถจัดการความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม ทันเวลา อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ และเป้าหมายขององค์กรบรรลุผล

จึงได้กำหนดขั้นตอนกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ทุกส่วนงานภายใน คณะสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยอ้างอิงหลักการ ตามแนวปฏิบัติมาตรฐานสากล COSO-ERM แบบบูรณาการประกอบด้วย 8 ขั้นตอนดังนี้

1. สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (Internal Environment)
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective Setting)
3. การระบุเหตุการณ์เสี่ยง (Risk Event Identification)
4. การประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment)
5. การตอบสนองความเสี่ยง (Risk Response)
6. กิจกรรมการควบคุม (Control Activities)
7. ข้อมูลสารสนเทศและการสื่อสาร (Information & Communication)
8. การติดตามและประเมินผล (Monitoring)

ส่วนที่ 2

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569

ความหมายความจำกัดความที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความเสี่ยง

1.1 การบริหารจัดการความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการบริหารจัดการเหตุการณ์ ที่อาจเกิดขึ้น และส่งผลกระทบต่อหน่วยงาน ซึ่งกระบวนการดังกล่าวได้รับการออกแบบให้สามารถบ่งชี้เหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น ประเมินผลกระทบ และกำหนดวิธีการจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในระดับหนึ่งว่าการดำเนินงานในองค์กรจะบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ รวมถึงเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถและเพิ่มมูลค่าให้หน่วยงาน

1.2 ความเสี่ยง (Risk) หมายถึง เหตุการณ์ที่มีความไม่แน่นอน อาจเกิดขึ้น หรือไม่เกิดขึ้นก็ได้ในอนาคต ซึ่งหากเกิดขึ้นแล้วจะส่งผลกระทบต่อเชิงลบ เกิดความสูญเสีย ความเสียหายต่อความสำเร็จในการบรรลุ วัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กร หรือทำให้เป้าประสงค์ของหน่วยงานเบี่ยงเบนไป ซึ่งปัจจัยที่ทำให้เกิดขึ้นอาจมาจากทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกมหาวิทยาลัย เช่น การเปลี่ยนแปลงนโยบายภาครัฐ นโยบายผู้บริหารหรือ เกิดความไม่แน่นอนในการบริหารงาน การขยายตัวหรือการหดตัวทางเศรษฐกิจ ความผันผวนทางการเงิน ความต้องการของผู้รับบริการ กลุ่มประชากร Disruptive Technology สภาพภูมิอากาศ และการเกิดโรคระบาด (ทั้งที่เป็นตัวเงินและ ไม่ใช่ตัวเงิน) เป็นต้น

1.3 โอกาสเกิด (Likelihood) หมายถึง ความถี่ของการเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงว่ามีโอกาส เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด

1.4 ผลกระทบ (Impact) หมายถึง ความรุนแรงของเหตุการณ์ความเสี่ยงที่หากเกิดขึ้นแล้วจะ ส่งผลกระทบต่อในด้านต่าง ๆ ซึ่งผลกระทบนั้นพิจารณาได้ทั้งเชิงปริมาณ ได้แก่ ผลเสียหายด้านการเงิน และผลกระทบเชิงคุณภาพได้แก่ ชื่อเสียงภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของบุคลากรและนักศึกษา และประสิทธิผลของการดำเนินงาน

1.5 ประเมินค่าคะแนนการยอมรับโอกาสที่จะเกิด หมายถึง การประเมินค่าคะแนนการยอมรับ ความเป็นไปได้ที่เหตุการณ์นั้น

1.6 ประเมินค่าคะแนนการยอมรับผลกระทบเมื่อเกิดเหตุการณ์ หมายถึง การประเมินค่าคะแนน การยอมรับความเสียหายที่มีต่อหน่วยงานหากเกิดเหตุการณ์นั้นจริง

1.7 การจัดลำดับความเสี่ยง เป็นการพิจารณาความเสี่ยงภายใต้มิติของโอกาสเกิดและผลกระทบ ซึ่งการประเมินผลกระทบจะต้องพิจารณาผลกระทบทุกด้าน แล้วเลือกผลกระทบที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย โดยอ้างอิงกับตารางเกณฑ์ผลกระทบที่แสดงไว้ในภาคผนวก หากระดับค่าคะแนนทั้งโอกาสเกิดและผลกระทบของความเสี่ยงใดไม่อยู่ในระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ให้นำความเสี่ยงนั้นไปวางแผนบริหารจัดการโดยคำนึงถึงต้นทุนที่ใช้ในการจัดการกับคุณค่าหรือผลประโยชน์ที่จะได้รับด้วย

1.8 ระดับความเสี่ยง (Degree of Risk) กำหนดเกณฑ์ไว้ 4 ระดับ ได้แก่ สูงมาก สูง ปานกลาง และน้อย

- ระดับความเสี่ยงต่ำ หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดมีโอกาสดำเนินขึ้นน้อยหรือน้อยมาก หากเกิดขึ้นแล้วส่งผลกระทบต่อองค์กรน้อย/หรือน้อยมาก สามารถยอมรับความเสี่ยงนั้นได้ โดยไม่ต้องเพิ่มการจัดการ
- ระดับความเสี่ยงปานกลาง หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสดำเนินขึ้นปานกลาง หากเกิดขึ้นแล้วส่งผลกระทบต่อองค์กรปานกลาง อยู่ในระดับที่อาจยอมรับความเสี่ยงได้ เพิ่มหรือไม่ต้องเพิ่มการจัดการก็ได้ เป็นเขตเฝ้าระวัง แต่ต้องมอบหมายให้มีการติดตามควบคุมอย่างใกล้ชิด ไม่ให้ความเสี่ยงสูงขึ้น
- ระดับความเสี่ยงสูง หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสดำเนินขึ้นสูง หากเกิดขึ้นแล้วส่งผลกระทบต่อองค์กรสูง ไม่สามารถที่จะยอมรับความเสี่ยงนั้นได้ ต้องมีแผนการจัดการ
- ระดับความเสี่ยงสูงมาก หมายถึง ความเสี่ยงนั้นมีโอกาสดำเนินขึ้นสูงมาก หากเกิดขึ้นแล้วส่งผลกระทบต่อองค์กรในระดับสูงมาก ไม่สามารถที่จะยอมรับความเสี่ยงนั้นได้ ต้องมีแผนการจัดการทันที

1.9 ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) หมายถึง จำนวน (Amount) หรือ ข้อความ (Statement) ของความเสี่ยงในภาพกว้าง (Broad Level) ที่องค์กรสามารถยอมรับได้ กำหนดขึ้นโดยฝ่ายบริหาร ใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์องค์กร เพื่อการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสม การกำหนด Risk Appetite ขึ้นอยู่กับ

- ปัจจัยภายใน ระดับของการหลีกเลี่ยงความเสี่ยง (Risk Aversion)
- ปัจจัยภายนอก ระดับของความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจขององค์กร

1.10 ระดับความเบี่ยงเบนจากระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Tolerance) คือ ระดับ ความเบี่ยงเบนจากระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ที่กำหนดไว้ (ตัววัดผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการบรรลุวัตถุประสงค์) เพื่อช่วยให้องค์กรมั่นใจได้ว่าได้มีการดำเนินการบริหารความเสี่ยงอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ (Risk Appetite : RA) ซึ่งทำให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้

1.11 ดัชนีตัวชี้วัดความเสี่ยง (Key Risk Indicator : KRI) คือ ตัวบ่งชี้ความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่จะช่วยติดตามความเสี่ยง รวมถึงเป็นสัญญาณเตือนภัย เพื่อให้สามารถคาดการณ์เหตุการณ์ความเสี่ยง ในอนาคต และมีมาตรการป้องกันก่อนเกิดเหตุการณ์ความเสียหาย โดยใช้สถิติและ/หรือการวัดความเสี่ยงจากการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ดัชนีตัวชี้วัดความเสี่ยงอาจมีหลายตัวก็ได้ ขึ้นอยู่กับการระบุสาเหตุความเสี่ยงหรือ ปัจจัยหรือข้อมูลที่สะท้อนให้เห็นถึงแนวโน้มของระดับความเสี่ยง สามารถใช้เป็นตัวเตือนภัยล่วงหน้าได้ (Warning Sign) เป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยง ใช้เพื่อการติดตามและเฝ้าระวังเหตุการณ์ความเสี่ยงในแต่ละช่วงเวลา

- ควรเป็นตัวชี้วัดนำ (Leading Indicator)
- ควรเป็นข้อมูลเชิงสถิติ หรือข้อมูลที่สามารถวัดค่าได้จริง
- สัมพันธ์กันกับเหตุการณ์ความเสี่ยง อาจเชื่อมโยงมาจากสาเหตุของความเสี่ยง
- สามารถกำหนดตัวชี้วัดความเสี่ยงได้มากกว่า 1 ตัวชี้วัด /1 เหตุการณ์ความเสี่ยง

1.12 ปัญหา (Problem) หมายถึง ช่องว่าง (GAP) ระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่ กับ สิ่งที่ต้องการจะ เป็น /
คาดหวังความแตกต่างระหว่างปัญหา (Problem) และความเสี่ยง (Risk)

เนื่องจากมักมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องและมักมีการนำปัญหามาระบุเป็นความเสี่ยงอยู่เสมอ ดังนั้นจึง
ได้แสดงความแตกต่างระหว่างปัญหา และความเสี่ยง ดังตารางต่อไปนี้

ประเด็นความเสี่ยงที่ 1.1 : ร้อยละของนักศึกษาที่มีผลสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป

การได้มาซึ่งประเด็นความเสี่ยง : การดำเนินงานตามพันธกิจหลักในประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 โดยมีเป้าประสงค์ คือการบรรลุผลของนักศึกษาที่มีผลสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป_ทั้งนี้ ในการดำเนินงานตามพันธกิจหลักของคณะ คือ การผลิตบัณฑิต ดังนั้น นักศึกษาที่มีคุณภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก หรือ หากมองในทางธุรกิจเรียกได้นักศึกษาว่าเป็นสินค้าและแหล่งรายได้หลักที่สำคัญของคณะมหาวิทยาลัย ที่สามารถนำพาคณะไปสู่เป้าหมายตามวิสัยทัศน์ และบรรลุตามวัตถุประสงค์ในพันธกิจหลักที่กำหนดไว้

ซึ่งในสภาวะการแข่งขันในตลาดการอุดมศึกษาในยุคปัจจุบัน มีการแข่งขันที่รุนแรงในส่วนแบ่งการตลาดของนักศึกษา อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในด้านของนักศึกษาที่มีผลสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป ทั้งนี้ จากสถิติและแนวโน้มร้อยละของนักศึกษาที่มีผลสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป ปีที่ผ่านมา พบว่า มีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ และจากการเก็บสถิติผล โดยกองแผนงาน **ปีการศึกษา 2567** พบว่า

ข้อมูลอ้างอิง :

- (1) แผนปฏิบัติการประจำปีคณะ พ.ศ.2568
- (2) ข้อมูลจากกองแผนงาน

ประเภทความเสี่ยงที่ 1 : ด้านนโยบายและกลยุทธ์		ส่วนงานและผู้รับผิดชอบประเด็นความเสี่ยง :
ประเด็นความเสี่ยงที่ 1 : ร้อยละของนักศึกษาที่มีผลสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป		▪ รองคณบดี (อ.ดร.ทำเนียบ อุฬารกุล) ▪ ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตร ▪ หัวหน้างานบริการวิชาการฯ
ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		
(KRI) 1 : จำนวนของนักศึกษาที่มีผลสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป		
ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง		
ปัจจัยเสี่ยงภายใน		ปัจจัยเสี่ยงภายนอก
1. ความรู้พื้นฐานและทักษะเดิม 2. การมีพฤติกรรมการเรียนที่สม่ำเสมอ 3. การขาดความมั่นใจในตนเองอาจทำให้นักศึกษาไม่กล้าแสดงออกและมีผลกระทบต่อคะแนนสอบได้		1. การขาดโอกาสในการฝึกฝนและใช้ภาษา 2. ไม่มีกิจกรรมหรือโครงการที่กระตุ้นให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและประโยชน์ของการมีทักษะภาษาอังกฤษในระดับที่สูงขึ้น 3. อาจเกิดจากหลักสูตรที่ไม่เน้นการสอนทักษะภาษาอังกฤษอย่างเพียงพอ
ผลกระทบความเสี่ยงต่อมหาวิทยาลัย		
1. ภาพลักษณ์ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย 2. ความสามารถทางภาษาอังกฤษที่จำกัดอาจทำให้นักศึกษาไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลและงานวิจัยที่เป็นภาษาอังกฤษได้ ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการทำวิจัยในระดับที่สูงขึ้น 3. โอกาสในการทำงานและศึกษาต่อ 4. ความสามารถในการแข่งขันในระดับนานาชาติ 5. มหาวิทยาลัยมีนักศึกษาที่มีคะแนนภาษาอังกฤษต่ำ อาจส่งผลให้การรับนักศึกษาในหลักสูตรนานาชาติหรือการแลกเปลี่ยนนักศึกษาเป็นไปได้ยากขึ้น.		

เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง : โอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood : L)	ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I)
5 (สูงมาก)	ร้อยละ 40 นักศึกษามีผลคะแนนตามเกณฑ์มีความสามารถในระดับภาษาอังกฤษตั้งแต่ "ระดับกลาง" (Intermediate) ขึ้นไป	โอกาสในการประกอบอาชีพของนักศึกษาค่อนข้างต่ำ
4 (สูง)	ร้อยละ 50 นักศึกษามีผลคะแนนตามเกณฑ์มีความสามารถในระดับภาษาอังกฤษตั้งแต่ "ระดับกลาง" (Intermediate) ขึ้นไป	โอกาสในการประกอบอาชีพของนักศึกษาค่อนข้างต่ำ
3 (ปานกลาง)	ร้อยละ 60 นักศึกษามีผลคะแนนตามเกณฑ์มีความสามารถในระดับภาษาอังกฤษตั้งแต่ "ระดับกลาง" (Intermediate) ขึ้นไป	โอกาสในการประกอบอาชีพของนักศึกษาปานกลาง
2 (น้อย)	ร้อยละ 70 นักศึกษามีผลคะแนนตามเกณฑ์มีความสามารถในระดับภาษาอังกฤษตั้งแต่ "ระดับกลาง" (Intermediate) ขึ้นไป	โอกาสในการประกอบอาชีพของนักศึกษาน้อย
1 (น้อยมาก)	ร้อยละ 70 ขึ้นไป นักศึกษามีผลคะแนนตามเกณฑ์มีความสามารถในระดับภาษาอังกฤษตั้งแต่ "ระดับกลาง" (Intermediate) ขึ้นไป	โอกาสในการประกอบอาชีพของนักศึกษาสูง
ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)		
1. ร้อยละของนักศึกษาที่มีผลสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป ในระดับ ร้อยละ 70		

ประเมินระดับความเสี่ยง

ผลกระทบ (I)	โอกาสเกิด (L)				
	1	2	3	4	5
5	5	10	15	20	25
4	4	8	12	16	20
3	3	6	9	12	15
2	2	4	6	8	10
1	1	2	3	4	5

ระดับความเสี่ยง				ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้				วิธีการจัดการความเสี่ยง
คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				
L	I	คะแนน	ระดับ	L	I	คะแนน	ระดับ	ลดความเสี่ยง
5	4	20	สูงมาก	2	2	4	ต่ำ	

มาตรการ/กิจกรรมควบคุมที่มี	มาตรการ/กิจกรรมควบคุมปรับปรุง/เพิ่มเติม	หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ
1. ประชาสัมพันธ์การจัดโครงการทดสอบวัดระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ สำหรับ นักศึกษามหาวิทยาลัยแม่โจ้ การทดสอบวัดความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ (MJU-TEP และ MJU-DEEP) 2. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่ เน้นการใช้เทคนิคที่หลากหลายและทันสมัย ทางด้านทักษะภาษาอังกฤษ 3. จัดหาโปรแกรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ หลากหลาย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสอนและ การเรียนรู้ของนักศึกษา	ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เน้นการใช้เทคนิค ที่หลากหลายและทันสมัยทางด้านทักษะภาษาอังกฤษ	ผู้รับผิดชอบ : 1. รองคณบดี (อ.ดร.ทำเนียบ อุฬารกุล) 2. ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตร 3. หัวหน้างานบริการวิชาการฯ

ประเด็นความเสี่ยงที่ 2 : การสร้างเครือข่ายเพื่อความมั่นคงและการได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก

การได้มาซึ่งประเด็นความเสี่ยง : ตามที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม ได้มีการจัดทำความร่วมมือด้านการสร้างเครือข่ายเพื่อความมั่นคงและการได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก นั้น จากสถิติจากการประมาณการรายรับ พบว่า การสร้างเครือข่ายเพื่อความมั่นคงและการได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอกมีแนวโน้มลดลง

ซึ่งแนวทางการการสร้างเครือข่ายเพื่อความมั่นคงและการได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอกของคณะได้จัดกิจกรรมเพื่อหาผู้สนับสนุน ทั้งนี้ เนื่องจากฐานศิษย์เก่า ผู้ประกอบการ เครือข่ายวิชาชีพ ของคณะค่อนข้างจำกัด จึงทำให้การการสร้างเครือข่ายเพื่อความมั่นคงและการได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอกเป็นไปได้ค่อนข้างยาก

ประเภทความเสี่ยงที่ 2 : ความเสี่ยงด้านการเงิน		ส่วนงานและผู้รับผิดชอบประเด็นความเสี่ยง :
ประเด็นความเสี่ยงที่ 2 : การสร้างเครือข่ายเพื่อความมั่นคงและการได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก		▪ ผู้บริหารคณะ
ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		
KRI 1 : จำนวนการที่ได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอกไม่เป็นไปตามแผน		
ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง		
ปัจจัยเสี่ยงภายใน		ปัจจัยเสี่ยงภายนอก
1. การขาดทักษะและความรู้ในการสร้างเครือข่ายและการสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก 2. การประสานงานภายในที่ไม่ราบรื่นหรือไม่เป็นระบบ.		1. มีองค์กรและหน่วยงานอื่นๆ ที่กำลังพยายามสร้างเครือข่ายและขอรับการสนับสนุนในด้านเดียวกัน ทำให้เกิดการแข่งขันสูงขึ้น
เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง : โอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ		
จำนวนการที่ได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาที่ได้รับจากหน่วยงานภายนอก		

ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood : L)	ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I)
5 (สูงมาก)	ไม่มีงบประมาณที่เกิดจากการการสร้างเครือข่ายเพื่อความมั่นคงและการได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก	คณะไม่สามารถบริหารงานได้ตามพันธกิจ รวมถึงโครงการทุกอย่างหยุดชะงัก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 10
4 (สูง)	งบประมาณจากการการสร้างเครือข่ายเพื่อความมั่นคงและการได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก น้อยกว่า 5 ทุน	คณะไม่สามารถบริหารงานได้ตามพันธกิจ รวมถึงโครงการทุกอย่างหยุดชะงัก ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5
3 (ปานกลาง)	งบประมาณจากการการสร้างเครือข่ายเพื่อความมั่นคงและการได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก ไม่น้อยกว่า 5 ทุน	คณะไม่สามารถบริหารงานได้ตามนโยบายและโครงการต่าง ๆ อาจมีการหยุดชะงักชั่วคราว
2 (น้อย)	งบประมาณจากการการสร้างเครือข่ายเพื่อความมั่นคงและการได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก ไม่น้อยกว่า 10 ทุน	คณะมีรายได้ไม่เพียงพอ ขาดสภาพคล่องในการบริหารงาน
1 (น้อยมาก)	งบประมาณจากการการสร้างเครือข่ายเพื่อความมั่นคงและการได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก ไม่น้อยกว่า 15 ทุน	ไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อคณะ

ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)
1. จัดหาแหล่งทุนเครือข่ายสนับสนุนทุนการศึกษา ได้น้อยกว่า 15 ทุน

ประเมินระดับความเสี่ยง

ผลกระทบ (I)	โอกาสเกิด (L)				
	1	2	3	4	5
5	5	10	15	20	25
4	4	8	12	16	20
3	3	6	9	12	15
2	2	4	6	8	10
1	1	2	3	4	5

ระดับความเสี่ยง				ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้				การจัดการความเสี่ยง
คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				
L	I	คะแนน	ระดับ	L	I	คะแนน	ระดับ	ลดความเสี่ยง
3	4	10	สูงมาก	2	1	2	ต่ำ	

มาตรการ/กิจกรรมควบคุมที่มี	มาตรการ/กิจกรรมควบคุมปรับปรุง/เพิ่มเติม	หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ
1. จัดหาแหล่งทุนเครือข่ายสนับสนุนทุนการศึกษา	-	ผู้รับผิดชอบ : 1. ผู้บริหารคณะ

ประเด็นความเสี่ยงที่ 3 : การดำเนินงานไม่เป็นไปตามขั้นตอน ระเบียบ แนวปฏิบัติ และการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ

การได้มาซึ่งประเด็นความเสี่ยง :

การตรวจสอบเอกสารและกระบวนการ คณะฯจะมีการทบทวนขั้นตอนและระเบียบ ตรวจสอบเอกสารกระบวนการทำงาน มาตรฐาน หรือระเบียบปฏิบัติที่องค์กรกำหนดขึ้น ทั้งนี้ การดำเนินงานไม่เป็นไปตามขั้นตอน ระเบียบ แนวปฏิบัติ และการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ จึงต้องมีการตรวจสอบเอกสารและกระบวนการ, สังเกตการณ์การทำงานจริง, และ สอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง

เพื่อให้การดำเนินการเหล่านี้จะช่วยให้องค์กรสามารถระบุและทำความเข้าใจถึงประเด็นความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานไม่เป็นไปตามขั้นตอน ระเบียบ แนวปฏิบัติ และการประสานงานที่ไม่มีประสิทธิภาพได้อย่างครอบคลุม

ประเภทความเสี่ยงที่ 3 : ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน		ส่วนงานและผู้รับผิดชอบประเด็นความเสี่ยง :
ประเด็นความเสี่ยงที่ 3 : การดำเนินงานไม่เป็นไปตามขั้นตอน ระเบียบ แนวปฏิบัติ และการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ		▪ รองคณบดี (ผศ.ดร.พันธุ์ระวี กองบุญเทียม) ▪ ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตร ▪ หัวหน้างานบริการวิชาการฯ
ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		
KRI 1 : จำนวนข้อร้องเรียนจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานที่ไม่ถูกต้อง		
ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง		
ปัจจัยเสี่ยงภายใน		ปัจจัยเสี่ยงภายนอก
1. กระบวนการทำงานไม่ชัดเจนหรือไม่เป็นไปตามคู่มือ 2. การทำงานร่วมกันที่ขาดความร่วมมือหรือขาดการปรึกษาหารือ ทำให้การดำเนินงานล่าช้า และเกิดความขัดแย้งได้		1. การเปลี่ยนแปลงกฎหมาย, ข้อบังคับใหม่, หรือสถานการณ์ทางการเมืองที่ไม่แน่นอน อาจทำให้ต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการทำงาน หรือทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้

เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง : โอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood : L)	ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I)
5 (สูงมาก)	บุคลากรในคณะไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการระเบียบ แนวปฏิบัติ และการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ	ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของหลักสูตร/คณะมากที่สุด
4 (สูง)	บุคลากรในคณะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการระเบียบ แนวปฏิบัติ และการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 50 - 59	ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของหลักสูตร/คณะมาก
3 (ปานกลาง)	บุคลากรในคณะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการระเบียบ แนวปฏิบัติ และการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 60 - 69	ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของหลักสูตร/คณะปานกลาง
2 (น้อย)	บุคลากรในคณะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการระเบียบ แนวปฏิบัติ และการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 70 - 79	ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของหลักสูตร/คณะน้อย
1 (น้อยมาก)	บุคลากรในคณะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับขั้นตอนการระเบียบ แนวปฏิบัติ และการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ มากกว่าร้อยละ 80	ไม่มีผลกระทบใดๆ ต่อคณะ

ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)
การดำเนินงานไม่เป็นไปตามขั้นตอน ระเบียบ แนวปฏิบัติ และการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ ร้อยละ 40

ประเมินระดับความเสี่ยง

ผลกระทบ (I)	โอกาสเกิด (L)				
	1	2	3	4	5
5	5	10	15	20	25
4	4	8	12	16	20
3	3	6	9	12	15
2	2	4	6	8	10
1	1	2	3	4	5

ระดับความเสี่ยง				ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้				วิธีจัดการความเสี่ยง
คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				
L	I	คะแนน	ระดับ	L	I	คะแนน	ระดับ	ลดความเสี่ยง
4	4	16	สูง	2	1	2	ต่ำ	

มาตรการ/กิจกรรมควบคุมที่มี	มาตรการ/กิจกรรมควบคุมปรับปรุง/เพิ่มเติม	หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ
1. การทบทวนกระบวนการตรวจสอบสาเหตุของการดำเนินงานที่ผิดขั้นตอนโดยจัดทำเป็น Flowchart การทำงานของแต่ละงาน และถ่ายทอดกระบวนการทำงาน	-	ผู้รับผิดชอบ : 1.รองคณบดี (ผศ.ดร.พันธุ์ระวี กองบุญเทียม) 2.ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตร 3.หัวหน้างาน/บุคลากรสำนักงานฯ

ประเด็นความเสี่ยงที่ 4 : การดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบการเงินและพัสดุ

การได้มาซึ่งประเด็นความเสี่ยง : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม เห็นความสำคัญของการปฏิบัติงานด้านคลังและพัสดุ จึงมีการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของคณะ เพื่อช่วยเพิ่มความมั่นใจและมั่นคงต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

จากสภาวะการณดังกล่าวมีความสอดคล้องกับประเด็นยุทธศาสตร์จึงให้ความสำคัญต่อบุคลากรด้านสายวิชาการและสายสนับสนุนวิชาการอาจเกิดความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการทุจริต การปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามกฎระเบียบทางการเงินและพัสดุ รวมถึงความเสี่ยงด้านอื่น ๆ เช่น การสูญหายของข้อมูล การประมาณการงบประมาณที่ไม่เพียงพอ และความผันผวนทางการเงิน ดังนั้นคณะจึงตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันความเสี่ยง

ประเภทความเสี่ยงที่ 4 : ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบ		ส่วนงานและผู้รับผิดชอบประเด็นความเสี่ยง :
ประเด็นความเสี่ยงที่ 4 : การดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบการเงินและพัสดุ		▪ คณบดี ▪ รองคณบดีทุกคน ▪ ผู้อำนวยการสำนักงานคณบดี ▪ งานคลังและพัสดุ
ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		
KRI 1 : จำนวนข้อบกพร่องจากการตรวจสอบพัสดุ		
ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง		
ปัจจัยเสี่ยงภายใน		ปัจจัยเสี่ยงภายนอก
1. เจ้าหน้าที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในระเบียบที่เกี่ยวข้อง 2. การขาดความรู้ความเข้าใจในระเบียบอาจนำไปสู่การปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง		1. ผลกระทบด้านชื่อเสียงและภาพลักษณ์ ของคณะ/มหาวิทยาลัย 2. การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและนโยบายรัฐบาล การแทรกแซงจากฝ่ายการเมือง หรือการเปลี่ยนแปลงกฎหมายและข้อบังคับที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงาน

เกณฑ์การประเมินระดับความเสี่ยง : โอกาสที่จะเกิดความเสียหายและความรุนแรงของผลกระทบ		
ระดับ	โอกาสที่จะเกิดความเสียหาย (Likelihood : L)	ความรุนแรงของผลกระทบ (Impact : I)
5 (สูงมาก)	บุคลากรในคณะไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับระเบียบการเงินและพัสดุ	ส่งผลกระทบต่อการจัดซื้อจัดจ้างของหลักสูตร/คณะมากที่สุด
4 (สูง)	บุคลากรในคณะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับระเบียบการเงินและพัสดุ ร้อยละ 50 - 59	ส่งผลกระทบต่อการจัดซื้อจัดจ้างของหลักสูตร/คณะมาก
3 (ปานกลาง)	บุคลากรในคณะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับระเบียบการเงินและพัสดุ ร้อยละ 60 - 69	ส่งผลกระทบต่อการจัดซื้อจัดจ้างของหลักสูตร/คณะปานกลาง
2 (น้อย)	บุคลากรในคณะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับระเบียบการเงินและพัสดุ ร้อยละ 70 - 79	ส่งผลกระทบต่อการจัดซื้อจัดจ้างของหลักสูตร/คณะน้อย
1 (น้อยมาก)	บุคลากรในคณะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับระเบียบการเงินและพัสดุ มากกว่าร้อยละ 80	ไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อคณะ

ความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)
การดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบการเงินและพัสดุ ร้อยละ 80

ประเมินระดับความเสี่ยง

ผลกระทบ (I)	โอกาสเกิด (L)				
	1	2	3	4	5
5	5	10	15	20	25
4	4	8	12	16	20
3	3	6	9	12	15
2	2	4	6	8	10
1	1	2	3	4	5

ระดับความเสี่ยง				ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้				วิธีจัดการความเสี่ยง
คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				คะแนน = โอกาส (L) x ผลกระทบ (I)				
L	I	คะแนน	ระดับ	L	I	คะแนน	ระดับ	ลดความเสี่ยง
5	4	20	สูง	2	1	2	ต่ำ	

มาตรการ/กิจกรรมควบคุมที่มี	มาตรการ/กิจกรรมควบคุมปรับปรุง/เพิ่มเติม	หน่วยงาน/ผู้รับผิดชอบ
1. การทบทวนกระบวนการดำเนินงานด้านการตรวจรับพัสดุและสามารถถ่ายทอดกระบวนการทำงานให้แก่คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ 2. การให้ความรู้ บรรยายจากวิทยากรที่มีความรู้ด้านการตรวจรับพัสดุ		ผู้รับผิดชอบ : 1. คนบดี 2. รองคนบดีทุกคน 3. ผู้อำนวยการสำนักงานคนบดี 4. งานคลังพัสดุ

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ตัวชี้วัดความสำเร็จของแผน (KPI) ภาพรวม : 1. ดำเนินกิจกรรมควบคุมตามแผนอย่างน้อยร้อยละ 80 / 2. สามารถลดความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 80 / 3. ความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายตาม KPI ร้อยละ 80

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง	ค่าคะแนนความเสี่ยง (ก่อน)ดำเนินกิจกรรม				วิธีการจัดการ risk	ปัจจัยที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง	ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		ค่าคะแนนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)				กิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยง		
		โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk					โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk	มาตรการ/กิจกรรมลดความเสี่ยง	กำหนดแล้วเสร็จ	ผู้รับผิดชอบประเด็น/กิจกรรม
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)
ความเสี่ยงด้านนโยบายและกลยุทธ์	1. ร้อยละของนักศึกษาที่มีผลสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป	5	4	20	สูงมาก	ลดความเสี่ยง	1. นักศึกษามีระดับทักษะด้านภาษาอังกฤษแรกเข้าศึกษาค่อนข้างต่ำ 2. นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดแรงจูงใจต่อการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ	จำนวนของนักศึกษาที่มีผลสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ตั้งแต่ B1 ขึ้นไป	ร้อยละ 50	2	2	4	ต่ำ	1. ประชาสัมพันธ์การจัดโครงการทดสอบวัดระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ การทดสอบวัดความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ (MJU-TEP และ MJU-DEEP) 2. ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เน้นการใช้เทคนิคที่หลากหลายและทันสมัยทางด้านทักษะภาษาอังกฤษ 3. จัดหาโปรแกรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการสอนและการเรียนรู้ของนักศึกษา	30-มิ.ย.-69	1.รองคณบดี (อ.ดร.ทำเนียบ อุฬารกุล) 2.ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตร 3.หัวหน้างานบริการวิชาการฯ

ประเภทความเสี่ยง	ประเด็นความเสี่ยง	ค่าคะแนนความเสี่ยง (ก่อน)ดำเนินการกิจกรรม				วิธีการจัดการ risk	ปัจจัยที่นำไปสู่ประเด็นความเสี่ยง	ตัวบ่งชี้ความเสี่ยง / สัญญาณเตือนภัย (KRI) :		ค่าคะแนนความเสี่ยง ที่ยอมรับได้ (Risk Appetite)				กิจกรรมเพื่อลดความเสี่ยง		
		โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk					โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน risk	ระดับ risk	มาตรการ/กิจกรรมลดความเสี่ยง	กำหนดแล้วเสร็จ	ผู้รับผิดชอบประเด็น/กิจกรรม
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)	(15)	(16)	(17)
ความเสี่ยงด้านการเงิน	2. การสร้างเครือข่ายเพื่อความมั่นคงและการได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก	4	3	12	สูง	ลดความเสี่ยง	1. จำนวนการที่ได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอกไม่เป็นไปตามแผน	จำนวนการที่ได้รับสนับสนุนทุนการศึกษาที่ได้รับจากหน่วยงานภายนอก	15 ทุน	2	1	2	ต่ำ	1. จัดหาแหล่งทุนเครือข่ายสนับสนุนทุนการศึกษา	30-ก.ย.-69	1. ผู้บริหารคณะ
ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน	3. การดำเนินงานไม่เป็นไปตามขั้นตอน ระเบียบ แนวปฏิบัติ และการประสานงานที่มีประสิทธิภาพ	4	4	16	สูง	ลดความเสี่ยง	1. กระบวนการปฏิบัติงานที่ไม่ชัดเจน ซ้ำซ้อน หรือไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดข้อผิดพลาดได้ง่าย 2. บุคลากรขาดความรู้ความสามารถทักษะที่ไม่เพียงพอ หรือขาดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานตามขั้นตอนและระเบียบที่กำหนด	จำนวนข้อร้องเรียนจากบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทำงานที่ไม่ถูกต้อง	ร้อยละ 40	2	1	2	ต่ำ	1. การทบทวนกระบวนการตรวจสอบสาเหตุของการดำเนินงานที่ผิดขั้นตอนโดยจัดทำมาเป็น Flowchart การทำงานของแต่ละงาน และถ่ายทอดกระบวนการทำงาน	30-ก.ย.-69	1. รองคณบดี (ผศ.ดร.พันธุ์ระวี กองบุญเทียม) 2. ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตร 3. หัวหน้างาน/บุคลากรสำนักงาน

ส่วนที่ 3 ภาคผนวก

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการความเสี่ยง

คำสั่งคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยและการออกแบบสิ่งแวดล้อม

ที่ ๓๔/๒๕๖๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยง

ตามคำสั่งคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยและการออกแบบสิ่งแวดล้อม ที่ ๔๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ บัดนี้ การดำเนินงานด้านการควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินงานด้านการควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยงของคณะสภามหาวิทยาลัยและการออกแบบสิ่งแวดล้อม เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงให้ยกเลิกคำสั่งที่ ๔๒/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๗ และแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

๑. คณะบดีคณะสภามหาวิทยาลัย	ประธานกรรมการ
๒. รองคณะบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พันธุ์ระวี กองบุญเทียม)	รองประธานกรรมการ
๓. รองคณะบดี (อาจารย์ ดร.ทำเนียบ อุฬารกุล)	กรรมการ
๔. รองคณะบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์พันธุ์ศักดิ์ ภักดี)	กรรมการ
๕. ผู้ช่วยคณะบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิกานต์ ประพรม)	กรรมการ
๖. ผู้ช่วยคณะบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แทนวรุธา ไทยสันทัด)	กรรมการ
๗. ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	กรรมการ
ภูมิสถาปัตย์กรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีภูมิทัศน์/หรือผู้แทน	
๘. ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	กรรมการ
ภูมิสถาปัตย์กรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภูมิสถาปัตย์กรม/หรือผู้แทน	
๙. ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	กรรมการ
สถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม/หรือผู้แทน	
๑๐. ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	กรรมการ
การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต	
สาขาวิชาการวางแผนผังเมืองและสภาพแวดล้อม/หรือผู้แทน	
๑๑. ประธานอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร	กรรมการ
ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการออกแบบเพื่อความยั่งยืน	
/หรือผู้แทน	
๑๒. ผู้อำนวยการสำนักงานคณะบดี	กรรมการ
๑๓. หัวหน้างานคลังและพัสดุ	กรรมการ
๑๔. หัวหน้างานนโยบาย แผน และประกันคุณภาพ	กรรมการ
๑๕. นางสาวอิศราภรณ์ รัตนมณี	กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่...

๒

หน้าที่

๑. ดำเนินการวางแผน การติดตามงาน และประเมินผลการดำเนินงาน
๒. กำหนดแนวทางการควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยง
๓. จัดทำแผนการบริหารควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยง
๔. ติดตามและประเมินผลการควบคุมภายในและบริหารความเสี่ยง และรายงานผลการดำเนินงานให้มหาวิทยาลัยทราบ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๙

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(อาจารย์ ดร.โชคอนันต์ วาณิชย์เลิศนาศาร)
คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบสิ่งแวดล้อม